

در سال ۱۳۸۷
 در سال ۱۳۸۸
 در سال ۱۳۸۹
 در سال ۱۳۹۰
 در سال ۱۳۹۱
 در سال ۱۳۹۲
 در سال ۱۳۹۳
 در سال ۱۳۹۴
 در سال ۱۳۹۵
 در سال ۱۳۹۶
 در سال ۱۳۹۷
 در سال ۱۳۹۸
 در سال ۱۳۹۹
 در سال ۱۴۰۰
 در سال ۱۴۰۱
 در سال ۱۴۰۲
 در سال ۱۴۰۳
 در سال ۱۴۰۴
 در سال ۱۴۰۵
 در سال ۱۴۰۶
 در سال ۱۴۰۷
 در سال ۱۴۰۸
 در سال ۱۴۰۹
 در سال ۱۴۱۰
 در سال ۱۴۱۱
 در سال ۱۴۱۲
 در سال ۱۴۱۳
 در سال ۱۴۱۴
 در سال ۱۴۱۵
 در سال ۱۴۱۶
 در سال ۱۴۱۷
 در سال ۱۴۱۸
 در سال ۱۴۱۹
 در سال ۱۴۲۰
 در سال ۱۴۲۱
 در سال ۱۴۲۲
 در سال ۱۴۲۳
 در سال ۱۴۲۴
 در سال ۱۴۲۵
 در سال ۱۴۲۶
 در سال ۱۴۲۷
 در سال ۱۴۲۸
 در سال ۱۴۲۹
 در سال ۱۴۳۰
 در سال ۱۴۳۱
 در سال ۱۴۳۲
 در سال ۱۴۳۳
 در سال ۱۴۳۴
 در سال ۱۴۳۵
 در سال ۱۴۳۶
 در سال ۱۴۳۷
 در سال ۱۴۳۸
 در سال ۱۴۳۹
 در سال ۱۴۴۰
 در سال ۱۴۴۱
 در سال ۱۴۴۲
 در سال ۱۴۴۳
 در سال ۱۴۴۴
 در سال ۱۴۴۵
 در سال ۱۴۴۶
 در سال ۱۴۴۷
 در سال ۱۴۴۸
 در سال ۱۴۴۹
 در سال ۱۴۵۰
 در سال ۱۴۵۱
 در سال ۱۴۵۲
 در سال ۱۴۵۳
 در سال ۱۴۵۴
 در سال ۱۴۵۵
 در سال ۱۴۵۶
 در سال ۱۴۵۷
 در سال ۱۴۵۸
 در سال ۱۴۵۹
 در سال ۱۴۶۰
 در سال ۱۴۶۱
 در سال ۱۴۶۲
 در سال ۱۴۶۳
 در سال ۱۴۶۴
 در سال ۱۴۶۵
 در سال ۱۴۶۶
 در سال ۱۴۶۷
 در سال ۱۴۶۸
 در سال ۱۴۶۹
 در سال ۱۴۷۰
 در سال ۱۴۷۱
 در سال ۱۴۷۲
 در سال ۱۴۷۳
 در سال ۱۴۷۴
 در سال ۱۴۷۵
 در سال ۱۴۷۶
 در سال ۱۴۷۷
 در سال ۱۴۷۸
 در سال ۱۴۷۹
 در سال ۱۴۸۰
 در سال ۱۴۸۱
 در سال ۱۴۸۲
 در سال ۱۴۸۳
 در سال ۱۴۸۴
 در سال ۱۴۸۵
 در سال ۱۴۸۶
 در سال ۱۴۸۷
 در سال ۱۴۸۸
 در سال ۱۴۸۹
 در سال ۱۴۹۰
 در سال ۱۴۹۱
 در سال ۱۴۹۲
 در سال ۱۴۹۳
 در سال ۱۴۹۴
 در سال ۱۴۹۵
 در سال ۱۴۹۶
 در سال ۱۴۹۷
 در سال ۱۴۹۸
 در سال ۱۴۹۹
 در سال ۱۵۰۰

۵۴

رضا مقصدی
 پیروز و بهشتیان و بوب و بوباران ما را
 بزرگوار است و بزرگوار است ما را
 ای شعله هر شکوه ای عشق
 پیروز و بوباران ما را

۳۲۵
۴۹

شماره ۱۰ مرداد ۱۳۸۴

رضای عزیزم شاعر سوزناز

از این که در هر روز با سرده می گردانم آن است که گلب نام می کنی
سایه کنی ایام آن سوره می تلفظ است مادریم آیا که حرف می زنم
و اندکی از غم کم گشته می شد. با آنکه سال نزدیک به یک سال است!
عزیزم که چه چیز آن بهانه است. ای فرستم و امیدوارم مرا

بنام
با دوستی
شماره ۱۰